

Csöpög a vizeztartály

Még a kora ősszel a ház udvarából a házközelőség elszállítottatta a felgyülemlett szemetet, tegőtörmeleket. A szállítás közben beszédtarték a porlónkat. Azóta hiába kerjük, nem állítják helyre.

Kérésünkre korábban megjavították a WC-keket is, de sajnos, azóta a nyakunkba csorog a víz. Miért nem szakemberekkel javították az Ingatlankezelő Vállalat a vízvezetékét?

Solymsó József
Kossuth Lajos sugárút 11.
A Kossuth Lajos sugárút 11. szám alatt levő bérlok pa-

nasztra Kovács Istvánné, az illetékes házközelőség vezetőket választotta. A bérlok valóban bejelentették, hogy összetört a porló. Ezt azonban továbbítottam az Ingatlankezelő Vállalat központjába. Többször sürgettem a porló kiszállítását, s ígéretet kaptam, hogy rövidesen felállítják azt a Kossuth Lajos sugárút 11. számú házban.

A másik kéresem kapcsolatban Kovács Istvánné elmondta, hogy közölte a bérlokkel: nincs raktáron vizeztartály. Ha megérkezik azonnal kicserélik a csöpögő vizeztartályokat.

— a kályha alkalmatlan fűtésre. Gyors segítséget kérünk.

N. B.-né és J. J.-né

A panasszal kapcsolatban felkerestük a tervezési illetékes előadóját, Ördögh Ferencét, aki elmondta, hogy a kétalkás modern, 2100 forintos kályha a jól bevált típusok közé tartozik. A lakók kérésére többször felülvizsgálták, lehet-e a kályhával fűteni, s megállapították, hogy igen, de Ördögh Ferencé véleménye szerint a bérlok nem szakemberrel kezelik a kályhát.

Leveleiről panaszát ezután továbbítottuk az Ingatlankezelő Vállalathoz. Szathmari Máté, az Ingatlankezelő Vállalat főmérnöke elmondta, hogy a rendelték értelmében a bérloknek nincs joguk eladni az Ingatlankezelő Vállalat tulajdonában levő kályhákat. Ha ez részükre mégsem megfelelő, abban az esetben építhetnek saját költségükre cserékályhát a lakásba, de a Sas-kályhát le kell adniuk a vállalatnak.

Kevés az Autó-Motor?

Régi panaszom írom a Dél-Magyarország szerkesztőségének. Néhány héttel ezelőtt a Karász utcai új, korszerű hírlapüzletben Autó-Motor-t akartam vásárolni. Ez délelőtt 11 órakor történt, akkor közölték velem, hogy még nem érkezett meg. Délután 2 órakor ismét felkerestem a szaküzletet, s ekkor már arról értesülhettem, hogy elfogyott a népszerű folyóirat. Több motoros nevében szeretném megkérdezni, miért nem rendelnek többet ebből a folyóiratról?

Székely Imre
Remény utca 8.
Olvassék kérdéseire Pánay Mihály, az I. posta

hírlapcsoportjának vezetője válaszolt:
Valóban népszerű lap Szegeден az Autó-Motor. A posta ennek megfelelő számban kéri. Olyan panasz, hogy nem lehet kapni Szegeден, nem érkezett hozzánk. Sőt a lapaszállítást azt mutatja, hogy a jelenlegi megrendelésünk kielégíti az igényeket, hiszen nemegyszer előfordul, hogy végén, hogy kimaradt néhány lappeldány. Az sajnós előfordul, hogy egy-egy eláruló üzletből elfogy, de a posta helyes osztással — figyelembe véve az igényeket — igyekszik minden érdeklődőhöz eljuttatni a lapot.

Bonyodalom a kályha körül

A Dugonics téri új bérház C lépcsőházában a lakások egyik szobájában Sas-típusú kályhát helyeztek el a tervezők. Amikor használni akartuk, rájöttünk, hogy a kályha nem fűthető, ugyanígy nem ég el benne a tüzevaló és nagyon füstöl. Ezt azonnal szóvá tettük az illetékeseknél, akik megállapították, hogy a kéményben van a hiba. Ezt a bást állítólag kijavították, de továbbra sem tudunk fűteni a

kályhával. Ekkor kéresem fordultunk a városi tanács tervezési osztályához: cseréljék ki kályhánkat. Kérésünket elutasították, s ekkor fordultunk az Ingatlankezelő Vállalathoz javaslatunkkal: engedjék értékesíteni az új Sas-kályhát, s mi, a bérlok saját költségünkön cserékályhát építtünk a lakásba. Érhetetlen számunkra, hogy mindenáron elutasítanak, pedig a tél közeleg, lakásunk hideg

Kellemes otthon — amíg a régit csinostják

A felújításra kerülő házak lakóinak épülnek a váltólakások

Sok kellemetlenséget okoz Szegeден a bérloknek még a régen várt lakásfelújítás is, nem szólva az emelet-ráépítésről. Az építőipari vállalatok nemegyszer határidő-módosítást kértek azért, mert a bérlok időben nem bocsátották rendelkezésükre a felújításra kerülő lakásokat.

Elsősorban a házigazdának az Ingatlankezelő Vállalatnak okozott gondot a lakók elhelyezése. A vállalat és felettes szerve, a városi tanács építési- és közlekedési osztálya együttesen elhatározta, hogy fokozatosan, majd véglegesen megszüntetik az áldatlan állapotot.

Egyetlen megoldás, az úgynevezett cserelakások építése.

Az eredeti elgondolás szerint idén három cserelakást kellett volna felépítenie az Ingatlankezelő Vállalatnak.

Köszö József, az Ingatlankezelő Vállalat igazgatója elmondta, hogy a megoldás gyorsítása érdekében úgy határoztak, hogy idén nem három, hanem tíz cserelakást

építenek fel. Már elkészültek az új otthonok a Batthyány utca 7. és 26., a Hunyadi tér 3. szám alatt, s rövidesen átadják rendeltetésének a Pásztor utca 27., a Jakab Lajos utca 3. és a Lenin körút 51. számú alatt épülő cserelakásokat.

Nagy segítséget nyújtott az Ingatlankezelő Vállalatnak az Építésiügyi Minisztérium rendelete,

amely szerint a lakóházépítési keret 4 százalékát váltólakások kialakítására lehet felhasználni. Az újonnan kialakított helyiségek nem teljes értékű lakások, nincs összkömfort, de kellemes otthon biztosít a bérloknek addig, míg az építők a régit korszerűsítik. A tervek szerint Szegeден öt év múlva — ha befejezik a nagy felújításokat és az emelet-ráépítéseket — valamennyi cserelakást állandó jelleggel utalják majd ki az igény jogosultaknak.

Jövőre végérvényesen megoldják a felújításra kerülő bérházakból a lakók kiköltözését.

„Elmegyek, elmegyek katonának...”

— Fiam, gyermekeim, márt kezdve komoly férfiak lettek. Büszkék vagyunk rájuk. Indultak, s becsülettel álljatok helyt — mondta a szülők nevében tegnap délután a Postás Művelődési Otthonban meghatódva Koltai Istvánné a bevonuló fiataloknak.

Az egészséges, vidám, 20 éves fiúk között ott volt az ő fia is, Koltai András, a MÁV építésztechnikus, aki katonai szolgálatra indult. Sokan voltak, de bücsüzni még többen jöttek el.

Édesanyák, nővérek és menyasszonyok intettek bücsüt a katonas sorsban élővölő fiataloknak.

A hosszú sorban ott mentetel Németh István, az I-es számú Belkereskedelmi Szállítási Vállalat dolgozója. Hátját rövidre nyiratta — így kívánja ezt a katonai élet.

Mindenkitől elbűcsüzt, Semmára nem ismeretlen a katonai élet, mert mint ahogy elmondta, a Magyar Honvédelmi Sportszövetségben már készült erre. Először az alapképzésben vett részt, majd a gépkocsivezető-szakkör aktív tagja lett. Meg is szerezte a járművezetői jogosítványt és most vidáman indul, mert tudja, hogy az MHS-ben tanultakat jól hasznosítja a honvédségnél is.

Lihotaky Károly, a Vas-és Fémipari Kiseb harmadéves ipari tanulója is melegen búcsúzott Marikától. Kicsit fájt a szíve elhagyni, az otthon, s munkahelyét. Mindössze pár hónap választotta a szakmunkásvizsgától, de hívta a kötelesség. Csala Imréné, brigádvezetőjének biztató szavai esengtek a füleiben: — Menj csak fiam, menj, ha visszatérsz, tovább folytatód a tanulást.

A brigád többi tagja, Kabók Pál, Lohotai István, Bodó Jenő is biztató szavakkal búcsúztatta a bevonuló fiatalembert.

Török László, a 10-es Autóközlekedési Vállalat fiatal gépkocsivezetője a bevonulás előtti napon kereste fel beteg édesanyját a kórházban, s búcsúzott melegen.

— Nekem könnyebb, mint a többieknek — mondta szerényen —, nekem nincs menyasszonyjelöltem, csak édesanyjámról fáj egy kicsit a szívem.

— És tegnap délután már felszabadultak a katonának, s vidáman énekelték a kedves dalt:

— Elmegyek, elmegyek katonának...

H. Zs.

A másodállások túltengése helyett ösztönzőbb premizálást

Tovább javítják a műszaki dolgozók munkafeltételeit

A Vasas Szakszervezet társadalmi bizottságai a tehnikai fejlesztés helyzetét vizsgálva részletesen felmérték a műszaki munkáját. Megállapították, hogy a vasipar mérnökei, technikusai mind többet kezdenek elhagyni. Egy év alatt 710 — azóta elfogadott — új gyártmány mintapéldányát dolgozták ki, 51-el többet, mint 1960-ban, s 22-vel többet, mint 1961-ben. A mintapéldányt azonban túlzottan sokára, vagy egyáltalán nem követi a sorozatgyártás.

Tavaly és tavaly előtt alig 300—300 új elkészült gyártása kezdődött meg a vasiparban,

ami a mintapéldányok számához, s főleg az igényekhez képest igen kevés. Ennek egyik oka, hogy egyes üzemekben csupán a kísérletek és a mintapéldányok számán mérlik le a műszaki fejlesztés ütemét, s kísérletek realizálására azonban sokkal kisebb erőfeszítéseket tesznek.

A KGM kutató és fejlesztő intézetei egy év alatt 971 megkezdett tervezési munka közül mindössze 406-ot fejeztek be, s ezeknek is alig egyharmada jutott el az üzemi bevezetésig.

A szakszervezet véleménye szerint anyagilag és erkölcsi-

leg is az eddiginél nagyobb mértékben kell ösztönözni a tervezőintézeteket és az üzemeket az együttműködésre. Gyakran a vállalati igazgatók elnéző magatartása, engedékenysége okoz lazaságot a műszaki munkájában. Az utóbbi időben igen elharapózott az úgynevezett másodállások vállalása, ami sok esetben négy-öt mellékállást is jelent a műszakinak, s így

alig jut ideje, energiája napi feladatainak elvégzésére.

A szakszervezet azt javasolja, hogy a másodállások túltengése helyett jobban használják ki premizálási lehetőségeiket a vállalatok vezetői: aki hasznosabb munkát végez, az eddiginél kapjon több prémiumot és szüntessék meg a sok helyen még fellelhető egyenlőséget.

A szakszervezet elnöksége javasolta a kohó- és gépipari miniszternek, hogy vizsgálta meg a mellékfoglalkozások helyzetét és tegye meg a szükséges intézkedéseket.

A szakszervezet azt is szorgalmazza, hogy az érdemes dolgozók valóban munkájuknak megfelelő magas jutalomban részesüljenek. (MTI)

Hegedüs Pál örökében

Babits Mihály szegedi éveiről, születése 80. évfordulóján

...A tanári katedrán a kiváló tudós és kiváló tanár: Hegedüs Pál utóda voltam. Vajon emlékeznek-e még a nevére? Ezt kérdezte 1927 karácsonya előtti napokban Babits Mihály Ver Györgytől, a Delmagyarország munkatársától, aki fölkereste az akkor már híres író, költőt, szerkesztőt, a Baumgarten-díj nagy hatalmú kuratórját, hogy megszólaltassa szegedi emlékei felől.

Nem ő volt az első, aki Babits szegedi korszakáról írt. Juhász Gyula idézte először költőtársa életének fontos állomásait, a Nyugat Babits-számában, 1924-ben. Néki köszönhetjük a kortárs hiteles vallomását Babits költői indulásáról, első verseiről és fordításairól, esszéírásairól, sőt a Dante-fordítás fogadásáról is. Azóta is többen foglalkoztak e valóban nem jelentéktelen stációval Babits életében és költői fejlődésében: Tolnai Gábor, Madácsy László, Béli György, s most legutóbb Eder Zoltán. Maga Babits említett interjújában többek közt így vallott még szegedi élményeiről:

— Nagyon nagy munkában töltöttem az időmet, a város életéből keveset ismerhettem meg, de azért élénken és jól-ésszel emlékszem a nagy, hosszú sétákra a Körölytérre és Újszegeден. És a kirándulásokról is emlékszem, Szatymásra... És néhány kedves barátom emléke is hozzáfűz Szegeденhez, akitől fényen elválasztott a sors. Juhász Gyula és például Kun József — úgy, nem emlékszik rá? — a fiatal költő, akitől nagyon jóban voltam akkor, s aki ma már nem el. Balassa Armin is ott voltam, Szegeден, nála dolgoztam először újságban. A Szegeд és Vidéke volt az első, amelynek munkatár-

sá voltam. Színházi kritikát írtam, de olykor vezércikket is, amelyek mind művészeti és kulturális tartalmúak voltak.

De mit jelentett neki Szegeд, amelyet egyik prózai írásában különös, paradox módon ír le: Porváros, ahogyan nevezi, hangulatos Tiszapartjával és a két égbe fűződő, kecsesen barokkos városháztornyával, s az alföldi homokba fulladt embereivel?

Nem szabad eitutóznia az itt töltött két esztendő jelentőségét. Mégis érdemes egy sajátos, jelképesnek is tűnő vonatkozásra erősebben irányítani a figyelmet Hegedüs Pálra, akitől a fiatal költő örökébe lépett a főreáliskola tanári katedráján. «Itt vagyok tehát az Ön és a Hegedüs Pál utóda» — írta Hegedüs Pál utóda (mert ő most beteg) a poetika és a retorika katedráján — írja elcsészül emlékszem a nagy, hosszú sétákra a Körölytérre és Újszegeден. És a kirándulásokról is emlékszem, Szatymásra... És néhány kedves barátom emléke is hozzáfűz Szegeденhez, akitől fényen elválasztott a sors. Juhász Gyula és például Kun József — úgy, nem emlékszik rá? — a fiatal költő, akitől nagyon jóban voltam akkor, s aki ma már nem el. Balassa Armin is ott voltam, Szegeден, nála dolgoztam először újságban. A Szegeд és Vidéke volt az első, amelynek munkatár-

nos, »az alföldi homokba fulladt«, torzának maradt tehetségnek arcképe.

Sz. Szigethy Vilmos jegyezte föl az anekdotát, amely mindennél jobban jellemzi Hegedüs Pált. Az angol-búr háború idején Gyulai Pál Budapesti Szemléjében tanulmányt írt a búr kérdésről, előre megjósolva benne a háború lefolyását, végét, a búrok sorsát. Görgey Artúr visegrádi magányából fölkerkedett, s azzal állított be Gyulához:

— Micsoda ritka talentumú nagy stratégia rejtőzködik a Hegedüs Pál név mögött? Sehogysem akarta elhinni, hogy a nagy hádvezér meg diplomata — egyszerre főreáliskolai tanár Szegeден.

Idégenek, angolok, a párlament folyosón járkalva, és fogadva előkelőink udvariaskodásait, föltették a kérdést:

— Hát azt a jeles Ejdész-dőz Pált hol lehetne látni? «Ejdész-dőz Pál» ezalatt Porvárosban azón tőprengt, miből fizesse ki adósságait, hogy a végrehajto újabb zaklatásait elkerülhesse. S kikéltatott újabb tanulmány vagy műfordítás irásához. Babits jellemzte a legmarkánsabban emberi és írói arcjelét: angolosan racionalis, sőt praktikus szellem, az elvont tudomány és a modern költészet önkényesége idegen volt tőle. A történelmi és a társadalom kérdéseit, a poli-

tika törvényszerűségeit költőként le érdeklődését. Mint tanár, mint ifjúsági író — igazában csak műfordító — szintén ennek a realiztikus szemléletnek megfelelően alkotott. S talán éppen itt van, amiben Babitsra, a modern líra önelvőségének hitében induló ifjú költőre, hathatott. Mert ő maga így vall: «E sorok írója, aki személyesen őt alig ismerhette, mégis személyes halálát tartozik neki... Aki sok dologban örökébe lépett, az utód kötelességeket és a követő tisztelgetést érzi e holt iránt. S mikor esténként otthon, felnyit egyet azokból a ceruzajegyzetekkel keresztül-kasul eláratott könyvekből, úgy érzi néha, mintha valaki válna föle hajóna, s két okos, sötét, élénk, biztató szem nézne, amit olvas.»

Ezt még a fiatal szegedi tanár írta. Am Hegedüs Pálról, könyveiről, két évtized múltán is megemlékezett Babits, amikor saját könyvtáráról írt esszéit. Talán nem túlzás tehát föltételezni, hogy Hegedüs Pál sajátos racionalizmus, emberi magatartása hatott rá: némesak annyiban, hogy az »angolmáni« könyvet befolyásolta érdeklődését, olvasmányait — amint azt már 1942-ben kimutatta »Babits és az angol ifodalom« című alapos doktori értekezésében Gál István — hanem költői szemléletének intellektuális és realiztikus irányulásában is.

Hegedüs Pál örökébe: katedrája és könyvtára kitörőhietetlen nyomot hagyott az induló Babits hűvelő és költői munkásságában egyaránt. Babits örögvén érdemes felelő erre az elfeledett, érdemes szegedi tudósra és tanárra is emlékezzünk.

Péter László

ARANYLÁZ

Vasárnapról tegnap estig óregék, ifjak tömegesen záradokoltak a Tiszaparti sok ablakos nagyházba, a közművelődésnek szentelt palotába, hogy szemügyre vegyék az elporladt római esaszorok friss jenyben fagyogó, »perdesnyu« arany-soldusait. «Attila aranyait», ahogyan a kezelet s a romantika nevezi. Valóban firká lánnyossággal, egyedülálló lelet, megerdemelte a szentétiót. Am megérdemelte volna az aranykincs is, a sok látogató is, hogy a múzeum kicsit nagyobb gondossággal, törődéssel, több tanulsággal kínáljon mutassa be a kivétel nélkülit.

Az aranyak szépek, igaz, önmagukban is, de a széghűz találas helyett színvonalasabb, szebb környezetet kellett volna teremteni számukra. Az ötletszerűen készített fényképfelvételek, a géppel írt, fukar magyarázatok helyett egy előtűzőbb, a közönséggel, kíváncsisággal és igényvel — Móra Ferenc hágyománnyal szellem-

ben — számoló rendezés meg sokszorozhatna volna a látogatók élményét.

Tartalmas magyarázóatlának kellett volna feleletet adni a nézők többnyire ki nem mondott, de néha el is hangzott kérdéseire: mennyit nyom egy soldus, mennyit lehetett a vásárolt értéke, mennyit a mai, múzealis értéke, hány van belőlük a nagyvilágon, hány házáknak, kifélek voltak a esaszorok, akiknek képet hoztak stb. stb. Egy külön tárló egybegyűjtötte volna a hazai lánoknál a lelettel kapcsolatban gázdag ékkönyvtárat, hogy a még alapszabban érdeklődő bennük is böngészhessen. Talán néhány éremtani szakmunkát is ké lehetett volna nyitni ott, ahol effajta pénzekről esik szó.

Egyáltalán: érdemes lett volna az »aranyláz«-hóza nagy érdeklődést a régészet és a múzeumiügy iránt jobban kihasználni, a mélyebb, tartalmasabb érdeklődés irányába téríteni.